

LEBON, Hector, advocaat en christen-democratisch senator (Zottegem 22 november 1863 - Antwerpen 27 oktober 1935).

Promoveerde te Leuven tot doctor in de rechten, vestigde zich als advocaat in Zottegem, later in Antwerpen en was hoofdredacteur van het Rechtskundig Tijdschrift. Van eind 1921 tot aan zijn dood was hij provinciaal senator voor Antwerpen. Als overtuigd flamingant was hij een van de inspirators van de Vlaamsche Christelijke Volkspartij, te Antwerpen in mei 1895 gesticht door een groep flaminganten uit de Nederduitsche Bond. Nadat

een poging om tot een Nationale Christene Volkspartij te komen was mislukt, kwam op 17 januari 1897 te Gent de Vlaamsche Christene Volkspartij, beperkt tot het Nederlandstalig landsgedeelte, tot stand; Lebon maakte deel uit van het begin januari 1898 gekozen centraal comité. Toen in augustus 1919 de Nederduitsche Bond voorgoed verdween, kwam de Antwerpsche Volksbond ervoor in de plaats, onder zijn voorzitterschap. Op tal van meetings en congressen voerde hij het woord om de Vlaamse eisen, vooral de vernederlandsing van het onderwijs, te steunen. Hij had evenwel de protestbrief, begin 1916 aan Von Bissing overhandigd, ondertekend, waarin geprotesteerd werd tegen de vernederlandsing van de Gentse universiteit door de Duitsers. Hoewel hij na de oorlog niet tot de Vlaams-nationalisten mocht gerekend worden, liet hij zich bij talrijke gelegenheden niet onbetuigd om de laksheid van de Vlaamse kamerleden aan de kaak te stellen.

WERKEN: *De misdaad en de verantwoordelijkheid* (1906); - *Recht en Moraal* (1910); - *De rondvraag over de eenheid der katholieke partij*, in *Het Vlaamsche Land* (12 april 1924).

LITERATUUR: A. de Vos, *Mr. Hector Lebon*, in *Ons Volk Ontwaakt* (19 oktober 1911, p. 51-52).

JEAN-MARIE LERMYTE